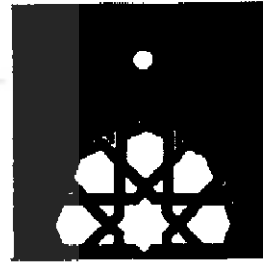

نگاه روز

■ از «نولان» تا «یونگ سام»

پروژه نگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

مدخل:

مقاله حاضر در اصل از هفت تحلیل تشکیل شده است که شش‌تای آن پیرامون گزارش کمیته لرد نولان (ولیس دیوان عالی کشور انگلستان) است که در ترکیب یک هیأت ده نفری مأموریت یافت تا در خصوص اصلاح عدم صلاحیتهای سیاسی و نحوه برگرداندن اعتماد به مردم به کار تحقیق و تفحص بپردازد. در واقع این کمیته در مهر ماه سال گذشته به دنبال رفتار ناشایست برخی از نمایندگان و ادعای و دریافت پول در برابر استیضاح یا در برابر مقابله با استیضاح و بحثهای تندی که در این زمینه در گرفت، به درخواست «جان میجر» نخست وزیر انگلیس کار خود را آغاز و تاکنون چندین گزارش منتشر کرده است. تحلیل هشتم به اقداماتی بازمی‌گردد که به تازگی در کره جنوبی آغاز گردیده و هدف آن سالمسازی فضای سیاسی، تأکید به ساده‌زیستی با هدف بازگردان اعتماد توده‌های مردم به رهبران سیاسی کشور است. این گزارشها بوضوح نشان می‌دهد که قضاوت و تلقی عامه مردم و جلب اعتماد آنان این روزها تا چه اندازه، در روند مشارکت عمومی توده‌های مردم در فرایند توسعه، نقش ایفاء می‌کند و آشکار می‌سازد که کاربست شیوه‌هایی که فضای سیاسی و مدیریتی جامعه را از فساد و ناروایی‌ها پاک کند، تا چه اندازه اساسی، مؤثر و کارساز تواند بود.

تازه‌ترین تحلیلیها از تجربه مبارزه با فساد
در کشورهای انگلستان و جمهوری کره

■ از «نولان» تا «یونگ سام»

برگردان و ویراسته: گروه زبانها - واحدا انتشارات
مسئول گروه: احمد تدین

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

فرساینده رفتار و سلوک، سردرگمی است
نه فساد. این جان کلام گزارشی است که
کمیته نولان ارایه کرده است. سال پیش به
دنسبال نگرانی فرساینده مردم نسبت به
رفتارهای نمایندگان مجلس عوام و
«هیاتهای اجرایی انتصابی»، کمیته مزبور

۱ - عنوان مقاله: یک تصویر
درشت از گزارش کمیته «نولان»

منبع: فینانشال تایمز

نویسنده: سردیبری

تاریخ: ۱۲ مه ۱۹۹۵

در زندگی سیاسی انگلیسی‌ها معیار

نگاه روز

حیطه توجه رسمی نهاد دیگری قرار گیرد، این یک تحول خوشایند است، چرا که نمایندگان مجلس خدمتگزاران عمومی اند و بجاست که مناسباتشان با نهادهای تجاری، تابع نظارت و مراقبت نهادهای خارج از مجلس باشد.

پیشنهاد کمیته در مورد کارگزار جدیدی که بر انتصابهای عمومی نظارت کند؛ به دادن فرصتهای بیشتر به کارکنان دولت در زمینه توجه بیشتر به سلوک در رفتار ناشایست و کنترل بیشتر بر قبول شغل از سوی وزیران پیشین کابینه در شرکتهایی که قبلاً روابط رسمی داشته‌اند، همه و همه خوشایند هستند و باید از آنها استقبال کرد. در هر سه مورد بالا حق با کمیته است که می‌گوید: نگرانی و توجه مردم به مراتب از حد و مرز خواهد ملموس در مورد رفتار مشکوک و ناشایست دولتمردان بسی فراتر رفته است، اما مواردی که سر منشأ این توجه و نگرانی بوده آنقدر پایه و اساس دارد که کنترل و نظارت شدیدتری را موجه سازد. وزیران به طور اخص خارج از دایره سوء ظن قرار می‌گیرند.

اکنون بر عهده دولت و پارلمان است که بی هیچ تعللی توصیه‌های کمیته نولان را به اجرا در آورند. شاید این دو نهاد وسوسه شوند که بعضی پیشنهادها را مسکوت گذارند و خاصه، افشای درآمد نمایندگان مسأله دار شود؛ زیرا، سبب خواهد شد

تشکیل شد. حکم کمیته منصفانه است و توصیه‌های جسورانه‌اش در صورتی که تمام و کمال از سوی دولت به اجرا درآید به سردرگمی‌ها پایان خواهد بخشید. کمیته نولان در نخستین گزارش خود عمدتاً به رفتار نمایندگان مجلس، وزیران و اعضای هیأت‌های اجرایی انتصابی می‌پردازد. در همه این حوزه‌ها، اصلاحات مهمی را پیشنهاد می‌کند و هدفش آرایه تعریف رفتار قابل قبولی است که از تعریف کنونی دقیقتر باشد، ضمن این که، درصدد ایجاد روشهای کارآمدتری است تا بدرفتارها را شناسایی و با آنها برخورد کند.

در حوزه مجلس عوام، توصیه کمیته نولان آن است که نمایندگان مجلس حق اشتغال در شرکتهای کار چاق کنی (لابی) را که دارای مشتریان متعدّدند، نداشته باشند. پیشنهاد دیگرش افشای جزئیات درآمد‌هاست. تعیین کارگزار پارلمانی ضوابط و بررسی مزایای منع نمایندگان از قبول مشاغل مشاوره‌ای در ازای دریافت حقوق، از دیگر پیشنهادهای کمیته نولان است.

هر چند باز هم مجلس عوام در قلمرو نظم و انضباط اعضای خویش از قدرت صوری و رسمی برخوردار خواهد بود اما، نقش پیشنهاد تعیین کارگزار ضوابط، حاکی از سایش چشمگیر اصلی است که می‌گوید: رفتار نمایندگان مجلس عوام نمی‌تواند در

تاریخ: ۱۲ مه ۱۹۹۵

گزارش دیروز کمیته نولان نادرستی نظر بدبینانی را نشان داد که می‌گفتند تشکیل کمیته مأمور بررسی ضوابط زندگی سیاسی بریتانیا صرفاً به سخنرانیهایی در زمینه رفتار خوب بسنده خواهد کرد و کاری که موجب نازاحتی دولت و نمایندگان شود انجام نخواهد داد. این در حالی است که چنانچه توصیه‌های کمیته لرد نولان به کار بسته شود، دگرگونی عمیقی در امور عمومی به وجود خواهد آورد و بسیاری از نمایندگان و وزیران از مشاغل پردرآمد در بخش خصوصی محروم خواهند شد. این امر همچنین مجلس عوام و وزیران را به شکل بی‌سابقه‌ای در معرض نظارت یک نهاد خارج از پارلمان قرار می‌دهد.

پیشنادهای کمیته نولان به طرح مسایل بنیادی تری نیز خواهد انجامید؛ از جمله، پرداخت به وزیران و نمایندگان را تحت ضابطه درمی‌آورد و برای نخستین بار در تاریخ، شغل پارلمانی با سایر مشاغل حقوق‌بگیری ناسازگار اعلام می‌شود. همچنین از درآمد تعدادی از وزیران پیشین عضو دولت محافظه‌کار کاسته خواهد شد زیرا، چنانچه توصیه‌های نولان اجرا شود وزیران به مدت دو سال بعد از ترک شغل وزارت نخواهند توانست در شرکتهایی کار کنند که در زمان تصدی با آنها سر و کار داشته‌اند. برای مثال، «لرد یونگ» که در

تمامی درآمد نمایندگان و شرایط قبول قراردادهای مشاوره‌ای از سوی آنان، علنی شود. چنین کاری (مسکوت گذاشتن پیشنهاد) عاقلانه نخواهد بود چون تا زمانی که نمایندگان مجلس موظف به اعلام همه درآمدهای خود نباشند، ادعای رفتار ناشایست آنان مطرح خواهد بود و ناآرامی عمومی ادامه خواهد یافت.

در هر حال، پیامدهای گزارش نولان را بر رفتار سیاسی آینده بریتانیا نباید دست کم گرفت. در یکی از بندهای گویای گزارش آمده است: «روند رو به پیش دولتمردان حرفه‌ای می‌تواند ویژگی مقاومت ناپذیر زندگی آینده باشد، اما به اعتقاد ما، بهتر است هیچ یک از ترتیبات نهادین به روند مزبور شتاب ندهد». در حقیقت، آن مهارهایی که گزارش نولان برای فعالیتهای خارجی نمایندگان توصیه می‌کند فقط و فقط می‌توانند این روند رو به پیش را شتاب بخشند و دیر یا زود باید به بررسی آثار حقوق و شرایط اشتغال پرداخته شود.

۲ - عنوان مقاله: دوره «وقفه‌ی»

پیشنهادی شاید به درآمد وزیران پیشین لطمه بزند با این حال، پیشنهادهای قاطع کمیته، نادرستی نظر بدبینان را نشان داد

منبع: فینانشال تایمز

نویسنده: آندرو ادونیس

توصیه‌ای سخت ناراحتند. آقای هانت وزیر خدمات عامه به نولان گفته است: «باید میان وزیر و کارکنان دولت فرق قایل شد زیرا مشاغل وزارتی آنچنان تأمین ندارد».

در پشت این ناراحتی‌ها، نگرانی مربوط به حقوق وزارتی است که به سرعت رو به کاهش دارد. در حال حاضر وزیر عضو کابینه سالی ۶۶,۰۰۰ پوند استرلینگ حقوق دریافت می‌کند. نسبت به قیمت‌های واقعی، این رقم معادل نصف حقوقی است که در سال ۱۹۳۷ به وزیر کابینه تعلق می‌گرفت و به قیمت امروز از دو سوم مبلغ ۹۸,۰۰۰ پوندی که در سال ۱۹۶۵ به وزیران کابینه پرداخت می‌شد تجاوز نمی‌کند. طی همین دوره، وضع دریافتی نمایندگان بهتر بوده است؛ مبلغ ۳۳,۰۰۰ پوند استرلینگ حقوق جاری نمایندگان به قیمت واقعی دو برابر میزان حقوق آنها در سال ۱۹۳۷ و معادل حقوقی است که در ۱۹۶۵ به اعضای مجلس عوام پرداخت می‌شده است. نولان در این گزارش یادآور می‌شود که یک سوم نمایندگان مجلس عوام، خدمات مشاوره‌ای در برابر دریافت حقوق انجام می‌دهند و در همین رابطه در بسیاری از این موارد از برخورد منافع (عمومی یا فردی) سخن به میان آمده است.

در زمینه درآمدهای خارج از پارلمان نمایندگان، میان عبارت‌پردازی‌های کمیته نولان و تأثیر پیشنهادهای آن، تفاوت بارزی

سال ۱۹۸۹ از پست وزارت بازرگانی و صنعت کنار رفت، بعد از ۱۵ ماه رئیس شرکت ارتباطاتی «کیبل اند وایرلس» شد و سالانه ۲۰۷,۰۰۰ پوند استرلینگ حقوق دریافت می‌کرد. سال گذشته آقای جان مک‌گریگور وزیر حمل و نقل در ماه ژوئیه از مقام وزارت کنار رفت و سه ماه بعد، مشاور بانک بازرگانی «هیل سامونل» شد و در زمینه راه آهن و تونل زیردریایی فرانسه - بریتانیا به «بخش حمل و نقل چنل» خدمات مشورتی می‌داد. در فاصله سالهای ۱۹۸۷ تا ۱۹۹۲ دست‌کم سه وزیر بلافاصله بعد از ترک کابینه، عضو هیأت مدیره شرکت‌هایی شدند که خود مسؤل خصوصی‌سازی آنها بودند: سرنرمن فاولر، (شرکت نشنال فریت)، نرمن تیبیت (مخابرات بریتانیا)، و پیتر واکر (گاز بریتانیا).

به موجب طرح نولان، وزیران پیشین کابینه که خواهان اشتغال در بخش خصوصی‌اند در طول دوره دو ساله بعد از ترک وزارت، موظفند مانند همه مقام‌های کنونی، مراتب رابه کمیته مشورتی انتصاب‌های بخش خصوصی اطلاع دهند و کمیته با توجه به «اوضاع و احوال» ممکن است از آنها بخواهد برای یک دوره وقفه دو ساله کاری در بخش خصوصی نپذیرند. البته فرض بر آن است که اغلب مشاغل به دنبال چنین وقفه‌ای جاذبه‌شان را از دست می‌دهند. به همین سبب، وزیران کنونی از چنین

تیول وزیران بوده است زیر نظر خواهد گرفت. البته شکل‌های قانونی موجود نیز مدنظر خواهد بود.

قدرت انجام اقدام انضباطی علیه نمایندگان باز هم نهایتاً به عهده کمیته مجلس عوام خواهد بود و وزیران به روال سابق به انتصابها ادامه خواهند داد. اما چنانچه طرح لردنولان پذیرفته شود، کارگزارانی در پشت سر نمایندگان قرار خواهند گرفت که قدرت زیادی دارند و گزارشان به اطلاع عموم می‌رسد. این در واقع از همان مصالحه‌های نوع انگلیسی است. می‌توان گفت این نهاد شبیه نهاد حسابرسی موجود و حسابرسی کل است که اقداماتش در مورد کمیته حسابداری دولتی جنبه «گزارشی» دارد اما در حوزه مصرف درآمد دولتی، به عنوان یک پاسدار مستقل عمل می‌کند.

نولان در مورد انتصاب هیأت‌های اجرایی می‌گوید: «ارزیابی رسمی وی طرفانه نامزدها امری ضروری است». پیشنهاد نولان، برپایی و تشکیل هیأت‌های مشورتی در هر بخش است زیرا، اعضای کمیته متوجه شده‌اند که در گذشته، ملاحظات سیاسی در امر انتصابها به طور گسترده دخالت داشته است. اقدامهای پیشنهادی نولان در مورد علنی بودن هر چه بیشتر و نظارت کارآمدتر بر روشها، به حوزه کارکنان دولتی نیز کشیده می‌شود.

به چشم می‌خورد؛ چون کمیته از یک سو مدعی است که خواهان منسوخ شدن درآمدهای خارج از پارلمان نیست اما از سوی دیگر پیشنهادهایی ارائه می‌کند که اگر بدانها عمل شود مجلس در راستای منسوخ کردن این قبیل درآمدها حرکت خواهد کرد، به ویژه این که بنا به توصیه کمیته، نمایندگان موظف می‌شوند جزئیات قراردادهای مشاوره‌ای و درآمدهای ناشی از آنها را اعلام کنند. حتی گاهی مسأله فسخ کامل آنها نیز مطرح می‌شود چون از مجلس عوام می‌خواهد «بی هیچ تأخیر و درنگی... آثار سیاسی و مالی کسب درآمد را مورد بررسی قرار دهد». به زبان دیگر، در صورتی که پای پرداختهای کلان به میان آید ممکن است کسب چنان درآمدی صریحاً منع شود.

پیشنهادهای دیگر نولان که می‌تواند آثار پرمه و دیرپایی داشته باشد، ایجاد دو کارگزاری بازرسی و نظارت است، که یکی مخصوص نظارت بر ضوابط نمایندگان مجلس عوام و دیگری خاص نظارت بر انتصابهای دولتی است. نخستین کارگزاری بازرسی در سال ۱۹۶۷ ایجاد شد و حوزه عملش، به عمد، تنها به دعاوی مربوط به سوءاداره وزارتخانه‌ها محدود می‌شد. اما کارگزاری جدید به ساحت مقدس وایت هال [کابینه] و وست‌مینستر [پارلمان] نیز رخنه می‌کند و سلوک و رفتار نمایندگان و ۹۰۰۰ انتصاب هیأت‌های اجرایی را که در

ناشایست» نمایندگان و ادعای «دریافت پول در برابر سؤال» بحثهای تندی کرد، کمیته نولان را مأمور پیگیری قضایا کرد و بعد از انتشار گزارش گفت: «میریت گسترده» پیشنهادها را می‌پذیرد. او افزود: «ما توصیه‌های کمیته را به دقت بررسی می‌کنیم و بعد نظر خود را به تفصیل اعلام می‌داریم».

کمیته نولان در ۵۵ مورد توصیه‌هایی ارائه کرده است، از جمله این که، نمایندگان تا دو سال بعد از پایان دوره نمایندگیشان تحت مراقبت باشند تا دربخش خصوصی شغلی به عهده‌نگیرند. نمایندگان مجلس حق نداشته باشند برای شرکتهای کارچاق‌کنی سیاسی کار کنند و دیگر این که یک بازرسی بر انتصاب هیأت‌های اجرایی نظارت کند.

هر چند در تهیه گزارش، احتیاط کافی به خرج داده شده تا در انتقاد از ضوابط عام دولتمردان لحن ملایمی داشته باشد اما، باز هم پیش‌بینی می‌شود این توصیه‌ها با مقاومت بسیاری از نمایندگان - خاصه از حزب محافظه‌کار - روبرو گردد. نمایندگان حزب کارگر «بی هیچ ملاحظه و اما و اگر» از مطالب و یسافته‌های گزارش استقبال کردند. حزب کارگر از کمیته خواسته است در مرحله بعدی تحقیقات خویش در مورد وضعیت مالی حزب محافظه‌کار و نیز «پیوند

تأکید نولان بر اقدامهای فوری و عملی از نامه وی به نخست‌وزیر به خوبی هویداست: «چنانچه سریعاً در مسیر اقدامهای اصلاحی گام برنداریم این خطر وجود دارد که نگرانی و بدگمانی، راه را برای سرخوردگی و بدبینی فزاینده هموار سازد».

۳ - عنوان مقاله: نولان خواهان مذاقه بیشتر روی رفتار نمایندگان در خارج از مجلس شد

نویسنده: جان کامپتر

منبع: فینانشال تایمز

تاریخ: ۱۲ مه ۱۹۹۵

دوران‌دیشانه‌ترین تدبیری که تاکنون برای اصلاح عدم صلاحیتهای سیاسی و مسأله رازداری اتخاذ شده، انتشار گزارش کمیته نولان در مورد ضوابط زندگی سیاسی (عمومی) است. کمیته خواهان آن شده است که کار نمایندگان و وزیران خارج از پارلمان مورد مذاقه قرار گیرد. این گزارش که مورد تأیید هیأت ده نفره به ریاست لرد نولان رئیس دیوان عالی کشور واقع شده، خواهان «تجدیدنظر ریشه‌ای» در نظارت بر کار نمایندگان شده و پیشنهاد ایجاد یک کارگزار مستقل ضوابط پارلمانی را داده است.

در مهر ماه گذشته، جان میجر نخست‌وزیر هنگامی که پیرامون «رفتار

* - نماینده در مقابل دریافت پول از شرکتی، سؤالاتی را به نفع آن شرکت در مجلس مطرح کند - مترجم.

میان همه‌های مالی، مساعدتها و همراهی‌ها» به بررسی پردازد.

گزارش کمیته، تسلیم نخست وزیر شد. چنین پیداست که کابینه در مجموع با پیشنهادهای عمده گزارش موافقت داشته است. به زودی بحث نمایندگان در این زمینه آغاز می‌شود. زمینه‌ای که به اعتقاد پاره‌ای از ناظران، شدیدترین حمله به حاکمیت پارلمان در دوران جدید محسوب می‌گردد. تغییرات پیشنهادی گزارش باید به تصویب مجلس عوام برسد که به نظر می‌رسد رأی‌گیری در این مورد خارج از چارچوبهای حزبی صورت گیرد.

لردنولان در نامه سرگشاده‌ای به نخست‌وزیر می‌نویسد: «نگرانی مردم در مورد اخلاق سیاسی عمیقاً احساس می‌شود و او نیز در حد گسترده‌ای در این نگرانیها شریک است. چنانچه سریعاً در مسیر اقدامهای اصلاحی گام برداریم، این خطر وجود دارد که نگرانی و بدگمانی راه را برای سرخوردگی و بدبینی فزاینده هموار سازد». اما لردنولان آشکارا می‌گوید که هیچ مدرک و گواهی در مورد فساد نظام یافته به دست نیآورده و به این نتیجه رسیده است که نگرانی عمومی تا حد زیادی ناشی از انتظارات بیش از حد آنان و ریزینی و مذاقه رسانه‌هاست. در گزارش کمیته آمده است: «ما به طور قاطع نمی‌توانیم بگوییم ضوابط رفتار در حیات عمومی (سیاسی)

دچار آفت شده است.

چنین پیداست که بسیاری از نمایندگان انتظار نداشته‌اند لحن گزارش تا بدین حد محکم بوده و وارد جزئیات شده باشد. اما با همه اینها کمیته در یک عرصه پایتزر از حد مورد انتظار عمل کرده است: کمیته خواهان منع فوری «جانبداری» نشده است؛ منظور از جانبداری آن است که نمایندگان مجلس نمایندگی منافع شرکتها را بر عهده بگیرند و در ازای این خدمت حقوق دریافت کنند. تصور بر آن بود که گزارش با کشیدن خطی، میزان اقدام نمایندگان را در مشورت دادن به شرکتها محدود سازد (که چنین نکرد). لردنولان هشدار داد که کمیته او به مسأله کارچاق‌کنی سیاسی و سایر موضوعها باز خواهد گشت و به منزله یک پاسدار نیمه دایمی بر زندگی سیاسی نظارت خواهد کرد.

در گزارش برای انجام یکسایک پیشنهادها، یک جدول زمانی ارائه شده است. لردنولان می‌گوید: «پارلمان سنگ پایه دموکراسی ماست و اگر ضوابط رفتار در پارلمان موجب جلب اعتماد عمومی شود دیگر هیچ خطایی صورت نخواهد گرفت و اگر غیر از این باشد، هیچ کار درستی انجام نخواهد شد و احتمال فروپاشی همه بنا وجود خواهد داشت».

آنچه بیشتر احتمال دارد آن است که بسیاری از نمایندگان، جزئیات گزارش را

مورد انتقاد قرار دهند و به ویژه به محدودیت‌هایی اشاره کنند که قدرت کسب درآمدشان را در خارج از پارلمان تضعیف کرده و آنها را متعهد می‌سازد همه کارهایی را که در بخش خصوصی انجام می‌دهند در معرض دید عموم قرار دهند.

۴ - عنوان مقاله: «آلن هوارث» از آمادگی برای تحول استقبال می‌کند

نویسنده: جان کامپنر

منبع: فینانشال تایمز

تاریخ: ۱۲ مه ۱۹۹۵

آلن هوارث از جمله کسانی است که به نظر نمی‌رسید در گردهمایی اعضای منشور ۸۸ و سایر فعالان طرفدار اصلاح قانون اساسی شرکت جوید. اما این نماینده حزب محافظه‌کار از حوزه استراتفورد پدیده‌ای است که در میان محافظه‌کاران کمتر کسی مثل او پیدا می‌شود. او از حامیان سیاست علنی و مسؤولیت دولتمردان و هیأت‌های غیر دولتی است.

بسیاری از محافظه‌کاران و بعضی از نمایندگان کهنه‌کار حزب کارگر، مقررات خارج از پارلمان را تعرضی به حاکمیت مجلس عوام و حقوق نمایندگان در زمینه کسب درآمد می‌دانستند و معتقدند این محدودیت «مانع گسترش تجربه‌هایشان به قلمرو خارج از پارلمان» می‌شود.

هوارث در اجلاس آرایه گزارش کار هیأت‌های اجرایی انتصابی حضور یافت. این هیأت‌ها که تعدادشان به ۸۰۷ می‌رسد در کلیه مسایل به وزیران - از آلودگی محیط گرفته تا صنایع دارویی و قوانین حاکم بر زن درمانی - مشورت می‌دهند.

بسیاری از این هیأت‌ها آنقدر محرمانه‌اند که اگر عضوی از آنها اطلاعات مربوط به جلسات خود را افشا کند به موجب قانون مجازات خواهد شد، حتی ترکیب هیأت‌ها معمولاً فاش نمی‌شود.

گزارشی که به کمیته نولان داده شده و موضوع بررسی مرحله بعدی کمیته را تشکیل می‌دهد با استقبال گرم هوارث رو به رو شده است. گزارش می‌گوید: «بعد از مدتها تعلل، دولت با عصبانیت مسأله را مطرح کرده». گزارش نولان و ادعاهای مربوط به عدم صلاحیتها، حتی نمایندگانی را که بیش از همه از گزارش بیزار بودند مجبور کرد در عادات و رفتار خویش، حتی در کوتاه مدت، تجدیدنظر کنند.

وقتی که برای نخستین بار این نمایندگان به پارلمان آمدند نمی‌دانستند روزهای هفته را چگونه تقسیم کنند و توان و انرژی‌شان را در چه زمینه‌هایی به کار بیندازند. به اعتقاد هوارث، این نیز یکی از نمونه‌های «آمانت‌ورس شکوهمند انگلیسی‌ها» است. او دوست دارد منشی‌ها وی را در جریان روش کارها قرار دهند، هر چه باشد

در حالی که به نظر می‌رسید سایر وزیران کابینه در خلال ماههای ژانویه و فوریه (دی و بهمن) خونسردی و تعادل خود را به دقت حفظ کرده‌اند، هانت با دفاع از وضع موجود موجبات خشم اعضای کمیته را فراهم آورد. او با متهم کردن رسانه‌ها به «لجن مال کردن، دشنام و دروغهای آشکار»، در واقع به ناخشنودی مردم در زمینه (نادرستی) ضوابط زندگی عمومی، دامن زد.

اعضای کمیته نولان گفتند همین اقدام هانت نقطه عطفی شد که هر ۱۰ عضو کمیته یکپارچه شوند. آقای هانت، عضو دولتی که محبوبیتش در میان مردم از همه وقت کمتر بوده و به همین سبب ناچار شده بخشهای زیادی از التیماتوم را بپذیرد، (با یک چرخش ۱۸۰ درجه‌ای)، می‌گوید: «در تشویق همکاران کابینه‌ای به قبول فوری مبرمتهای گسترده پیشنهادهای کمیته... تردیدی به خود راه نخواهد داد... ما باید بلافاصله کار روی جزئیات پیشنهادها را آغاز کنیم».

این گفته آقای هانت نشان می‌دهد که آقای جان میجر هم در این زمینه مصمم بوده و بخشی از اعتبار کمیته مرهون تصمیم اوست. هانت می‌گوید: «به برکت کار نخست‌وزیر و کمیته نولان، اکنون برای بازگرداندن اعتماد عمومی به حیطه تمامیت زندگی عمومی‌مان، فرصت بی‌ظییری در

نمایندگان باید اولویتها را تعیین کنند و مردم حوزه انتخابی‌شان در مورد مساعی نماینده به داوری بنشینند. او قاطعانه با هر نوع ارزیابی ساعات کار نمایندگان توسط نهاد خارج از پارلمان مخالف است، این مسأله را نمایندگان تندرو (رادیکال) مطرح کرده بودند.

هوارث نقش نمایندگان را این چنین توصیف می‌کند: نمایندگی حوزه انتخابی‌شان، مشارکت در مباحث مجلس، حمایت از یا مخالفت با دولت، دقت و مذاقه در امور قوه مجریه.

به اعتقاد او در مورد وظیفه اخیر، غفلت فراوانی صورت گرفته و اگر بناست تحولی با موفقیت همراه باشد باید مورد وفاق و اجماع همگان قرار گیرد. وی می‌افزاید: «فکر می‌کنم سایر اعضای حزب من نیز کم کم دارند به دیدگاههای من نزدیک می‌شوند».

۵ - عنوان مقاله: دیوید هانت و

چرخش ۱۸۰ درجه‌ای او برای مواجهه با التیماتوم

نویسنده: جان کامپتر

منبع: فینانشال تایمز

تاریخ: ۱۲ مه ۱۹۹۵

شاید در میان همه نمایندگان مجلس عوام هیچیک به اندازه دیوید هانت - وزیر خدمات عامه - از انتشار گزارش نولان دچار دردسر نشده باشد.

اختیار داریم».

حزب کارگر به عنوان اثبات حقانیت خویش در حمله به «عدم صلاحیتهای» دولت، دلایل دیگری دارد. آقای جک استرا، وزیر احتمالی کشور در کابینه کارگری، می‌گوید: «این، محکومیت کامل دولت و چگونگی نقش آن در تنزل ضوابط زندگی عمومی ما طی ۱۶ سال گذشته است».

از سوی دیگر، آقای رابرت مک لنان، سخنگوی حزب لیبرال دموکرات در امور قانون اساسی می‌گوید: مرحله بعدی باید بررسی مسایل مالی احزاب باشد و می‌افزاید: «اگر جان میجر مانع آن شود که کمیته در این زمینه نیز با آزادی اقدام کند، تنها علتش می‌تواند این باشد که حزب محافظه کار چیزی برای پنهان کردن دارد». مک لنان یارگیری محافظه کاران در مسأله انتصابهای هیاتهای اجرایی را با تأمین هزینه‌های حزبی حزب کارگر از جانب اتحادیه‌های کارگری مقایسه می‌کند (و هر دو را محکوم می‌کند).

بسیاری از نمایندگان مجلس عوام تاکنون از اظهار نظر خودداری کرده و گفته‌اند برای اظهار نظر در مورد گزارش ۱۰۰ صفحه‌ای به وقت کافی نیاز دارند. سرپرست امری نماینده هائیتون از حزب محافظه کار و رئیس کمیته رویه‌ای عمومی مجلس عوام می‌گوید: با تورقی در گزارش مطالب، آن را «منصفانه و قابل درک» یافته اما، محدودیت

بر اشتغال وزیران پیشین را بیش از اندازه خشن توصیف کرده و گفته است: «وزیران تأمین اندکی دارند و به هنگام پایان دوران تصدی نمی‌دانند چه باید بکنند». بنابراین، اگر با آنان مانند یک کارمند دولت رفتار کنیم غیر منصفانه عمل کرده‌ایم.

به اعتقاد «مایکل کالوین» نماینده رامسی و واترساید، در حرف آقای نولان تناقضی به چشم می‌خورد؛ از یک سو می‌گوید: نمایندگان می‌توانند برای شرکتها در خارج از پارلمان کار کنند و از سوی دیگر کار برای سازمانهای کارچاق‌کنی سیاسی را منع می‌کند. کالوین که خود برای شرکت «لادگیت لاد» کار می‌کند می‌گوید: یک راه سازش میانه هم وجود دارد و این که، مشتریان شرکت کارچاق‌کنی را در دفتر ثبت درآمد اعضای پارلمان معرفی کنند.

پاره‌ای از شرکتهای کارچاق‌کنی سیاسی از شمول توصیه‌های نولان معافند زیرا، سال گذشته به موجب قانون از استخدام نمایندگان مجلس عوام منع شده‌اند.

شرکتهایی مثل «یان گریرا سوشیتس» و «وست مینیستر استراتژی» مشمول قانون مزبور هستند. این قانون را «انجمن مشاوران سیاسی حرفه‌ای» به اجرا در آورده است.

«گروه منخبرات» که خود را در عین حال کارشناس «امور حکومتی - سیاسی» قلمداد می‌کند، «آنتونی استین» نماینده مجلس عوام

از حزب محافظه کار را به عنوان مشاور در استخدام خود دارد.

اما آقای استین دخالت در کارچاق‌کنی سیاسی را انکار می‌کند و می‌گوید: قصد ندارد کارش را در شرکت رها کند مگر اینکه از او بخواهند چنین کند.

آقای استین در این مورد که کارچاق‌کنی سیاسی در چه مواردی کارچاق‌کنی نیست می‌گوید: «من به هیأت مدیره نظر مشورتی می‌دهم اما در مجلس عوام کاری که عملاً با کارچاق‌کنی یا مبارزه انتخاباتی ربط داشته باشد انجام نمی‌دهم».

آقای «جان مانکز» دبیر کل اتحادیه‌های کارگری بریتانیا می‌گوید: با آنکه حوزه صلاحیت کمیته محدود بوده اما گزارشش «با ارزش و تکان‌دهنده» است. حال نوبت دولت است که آن را تمام و کمال به اجرا گذارد. ما انتظار کارهای دیگری از این دست را از کمیته مزبور داریم.

۶ - عنوان مقاله: بعد از

نمایندگان مجلس عوام احتمالاً

نوبت رسیدگی به کار اعضای

مجلس لردها می‌رسد

نویسنده: آندرو ادوینس

منبع: فینانشال تایمز

تاریخ: ۱۲ مه ۱۹۹۵

گزارش تند کمیته نولان در زمینه ضوابط زندگی سیاسی، تنها اول کار است. به قراری

که نولان در نامه سرگشاده این گزارش است: «هنوز کارهای زیادی باید در این زمینه صورت گیرد». احتمالاً اعلام این مطالب ناراحتی اعضای دولت در «وایت‌هال» و اعضای پارلمان در «وست مینیستر» را به دنبال خواهد داشت.

حال که گزارش کمیته نولان در مورد مجلس عوام، دولت و هیأت‌های اجرایی انتصابی ارایه شده است، انتظار می‌رود کمیته مزبور، مجلس لردها، تأمین بودجه حزبی و دولت‌های محلی را نیز مورد بررسی قرار دهد.

فشار در مورد تهیه گزارش اولیه‌ای به فاصله شش ماه، موجب شد که کمیته، بررسی احزاب و حکومت‌های محلی را در مرحله اول از دستور کار خود خارج سازد. نکته دیگری که در مورد اقدام کمیته می‌توان گفت آن است که مردم در مورد رفتار نمایندگان مجلس و هیأت‌های اجرایی انتصابی بیش از مورد احزاب و حکومت‌های محلی حساس بوده‌اند.

اما تأخیر در مورد مجلس لردها مطلب دیگری است. هر چند فعالیت کارچاق‌کن‌های سیاسی در مجلس لردها به اندازه مجلس عوام توجه بر انگیزه نبوده است اما، این نگرانی به چشم می‌خورد که مبادا عملیات مشکوک که در میان پاره‌ای از نمایندگان مجلس عوام دیده شده در میان لردها نیز وجود داشته باشد. این نگرانی

نگاه روز

در آن دفتر اعلام کند. مسأله وقتی پیچیده تر می شود که بدانیم بسیاری از لردها نقش چندانی در فعالیتهای مجلس لردها نداشته یا اصولاً نقشی بر عهده ندارند.

درگیری حکومتهای محلی و عوامل دست‌اندرکار امور مالی احزاب بیش از لردهاست. هر چند در گذشته، تالارهای شهر، سرچشمه‌های اولیه فساد عمومی بوده‌اند اما به دنبال ماجرای پولسون کمیسیون سامون موضوع را بررسی کرد.

ادعا در مورد فساد مقامهای دولت محلی بارها مطرح شده است. آخرین نوع اتهامها در همین اواخر به حکومت محلی «وست مینیستر» و محله «لامبث» در لندن وارد شد که اولی در کنترل حزب محافظه کار و دومی در کنترل حزب کارگر بود.

شورای محلی وست مینیستر به تقلب در رأی در زمینه سیاست فروش خانه‌های شورا متهم شد و شورای محله لامبث دو سال پیش متهم گردید که کارهای نگهداری و تعمیراتی شورا را به مقاطعه کاران داده و بدین ترتیب ۲۰ میلیون پوند استرلینگ را غیر قانونی به مصرف رسانده است در حالی که رقیبانی چند حاضر بوده‌اند کار را با هزینه به مراتب کمتری انجام دهند.

در اوایل دهه ۱۹۸۰، کمیسیون حسابرسی به عنوان ناظر مستقل دولتهای محلی ایجاد شد، کاری که در تالارهای شهر و شهرداریها صورت می‌گرفت. بنابراین،

زمانی علنی شد که در بهمن ماه گذشته «لرد لستر» حقوقدان مورد احترام حقوق بشر اظهار داشت: چهار نفر از لردها پول گرفته‌اند تا در مجلس لردها سؤالی را مطرح کنند یا به اقدامهایی از این قبیل دست بزنند.

«لرد لستر» می‌گوید: از مشتریان تجاری و موکلان خود اطلاعاتی دریافت داشته که یکی از سرمایه‌داران مبالغ هنگفتی به ۴ نفر از لردها پرداخت کرده و کمکهای مستقیم مالی دیگری هم در اختیارشان گذاشته که آنها در عوض، خدماتی پارلمانی به وی عرضه کرده و از جمله، پرسشهایی را در پارلمان مطرح ساخته‌اند. لردنولان حاضر نشد تا زمانی که نتایج تحقیقات مجلس لردها به ریاست لرد گریفیث، رئیس واحد سیاست‌گذاری در دوره نخست‌وزیری خانم مارگارت تاچر، معلوم نشود در مورد مجلس لردها اقدامی به عمل آورد یا حرفی بزند.

چند تن از لردهای سرشناس از جمله لرد لستر و لرد بلیک مورخ محافظه کار و مشهور، خواهان آن شده‌اند که دفاتر ثبتی نظیر آنچه برای مجلس عوام پیشنهاد شده است در مجلس لردها نیز دایر گردد. اما بر خلاف این درخواست، تعداد زیادی از اعضای محافظه کار مجلس لردها با چنین پیشنهادی شدیداً مخالفند چون در آن صورت هرلرد باید درآمدهای مالی خود را

● چند فراز از پیشنهاد‌های متدرج در گزارش کمیته نولان:

الف- در مورد نمایندگان:

ایجاد کارگزاری پارلمانی ضوابط، یعنی اینکه فردی خارج از مجلس عوام به دعای مربوط به رفتار ناشایست نمایندگان رسیدگی کند.

- منع نمایندگان از پذیرش مشاغل حقوق بگیری برای شرکت‌های کارچاق کنی سیاسی (لابی) که مشتریان متعدد دارند.

- نمایندگان باید درآمدهای خارج از پارلمان را به «بخش ثبت درآمدهای نمایندگان» اطلاع بدهند.

- قانون رفتاری برای نمایندگان، رهنمود اخلاقی برای متصدیان جدید.

ب- در مورد وزیران:

وزیران بعد از پایان شغل وزارت به مدت دو سال در صورتی که خواهان اشتغال در جای دیگر هستند باید با «کمیته مشورتی انتصاب‌های خصوصی» به ریاست «لرد کارلایل» مشورت کنند. حداقل دوران وقفه سه ماه است.

- مشاوران خاص نیز مشغول همین قوانین هستند.

- «مسایل رویه‌ای وزیران» در مقررات جاری مورد تجدید نظر قرار گیرند.

- ایجاد مسیرهای محرمانه برای کارکنان

بعید به نظر می‌رسد که کمیته نولان مزایای چنان کمیسیونی را نادیده انگارد و رأی به ایجاد واحد یا کمیسیون دیگری بدهد. امور مالی حزب، یک موضوع ظریف و شکننده است و بنابراین کمیته نولان به دشواری می‌تواند با آن برخورد کند. رابطه شرکتها و هبه کنندگان ثروتمند با حزب محافظه کار، و رابطه اتحادیه‌های کارگری با حزب کارگر، از سرچشمه‌های بحث در زمینه مشروعیت درآمدهای عمومی بوده است.

اما دو حزب، به رغم رقابتهای دیرینه، از دیر باز به نوعی تفاهم ناگفته دست یافته‌اند که با انگشت گذاشتن روی منابع درآمدی حریف، موجب تضعیف یکدیگر نشوند. هر دو حزب در کمیته نولان عضویت دارند و مایل نیستند همقطاران حزبی خود را دست کم تا بعد از برگزاری انتخابات عمومی، مورد مزاحمت قرار دهند. از همه اینها گذشته، دایرة عمل لرد نولان هم روشن نیست. در دستورالعمل اختیارات او آمده است: «توجه و نگرانیهای جاری در مورد ضوابط رفتار دارندگان پستهای عمومی». آیا مقامهای حزبی، دارندگان «پستهای عمومی» هستند؟ و مگر نه این که قانون، پرداخت پول به احزاب سیاسی را روا داشته است؟ اینها چالشهایی است که نولان هنوز با آن مواجه است.

۷ - عنوان مقاله: کره جنوبی؛
ساده‌زیستی مسئولین، مبارزه
جدی با فساد و دستاوردهای
آقای «یونگ»

منابع: تایم شماره ۲۶، ۲۶ ژوئن ۱۹۹۵

- تریداندپترنس - ژوئن، اوت ۱۹۹۵

- کرین ترید اند اینوست منت - مارس،
آوریل ۱۹۹۵

کره‌ای‌ها به یقین حاضر نخواهند شد که
خاطرات مربوط به دهه‌های میانی قرن
حاضر و سذجوع از طریق برگ و پوست
درختان را به این زودی‌ها به فراموشی
بسپارند؛ زیرا به برکت همین فرهنگ
سخت‌کوشی و قناعت پیشگی توانسته‌اند
یک شبه ره صدساله را پیموده و در عرصه
رقابتهای اقتصادی در دهه‌های پایانی قرن،
بر مدعیان پرآوازه جهان فایق آیند.

طی سه دهه یعنی در فاصله سالهای
۱۹۶۰ تا ۱۹۹۰، شگفتی‌های بزرگی در
اقتصاد کره جنوبی حاصل شده از جمله
اینکه سهم بخش صنعت در تولید ناخالص
ملی ابرج کشور از ۸/۳ درصد در سال ۱۹۶۱
به ۳۱/۳ درصد در سال ۱۹۸۹ رسیده و سهم
همین بخش در کل صادرات نیز از
۶۵/۴ درصد به ۹۶/۸ درصد ارتقا پیدا کرده
است. تولید ناخالص ملی کره از رقم
۱۳۱/۷ میلیارد دلار در سال ۱۹۸۷ به
۲۸۳ میلیارد دلار در سال ۱۹۹۱ رسیده و
میزان کل صادرات نیز در همین مدت از

دولت که بتوانند موارد عدم صلاحیت و
فساد را گزارش کنند.

ج- در مورد هیأت‌های انتصابی:

ایجاد کارگزاری مستقل انتصاب‌های
عمومی به منظور نظارت بر انتصاب
هیأت‌های اجرایی. تصمیم نهایی با خود
وزیران خواهد بود.

- نامزدهای انتصاب‌ها باید فعالیت
سیاسی خود را گزارش دهند.

د- تذکرات لازم دیگر:

* - ایجاد کارگزاری پارلمانی برای
ضوابط.

* - منع نمایندگان از قبول شغل در
شرکتهای کارچاق کنی سیاسی، که مشتریان
متعدد دارند.

* - نمایندگان باید درآمدهای خارج از
پارلمان خود را اعلام کنند.

* - ضوابط رفتاری برای نمایندگان؛
رهنمود اخلاقی برای متصدیان
جدید.

* - وزیران دو سال بعد از پایان شغل
وزارت اگر خواهان اشتغال در جایی
هستند باید با کمیته مشورتی هماهنگی
کنند.

* - ایجاد کارگزاری مستقلی که ناظر بر
انتصاب هیأت‌های اجرایی باشد.

سمت‌های خود جابجا شدند و بدین ترتیب به دوران سی‌ساله نفوذ و دخالت نظامیان در امور اقتصادی و سیاسی کشور پایان داده شد. رئیس‌جمهور کنونی کره جنوبی به این نکته سخت پایبند است که مردم این کشور سعادت و خوشبختی را در گرو درستی و سلامت کار رهبران خود می‌دانند.

مهمترین اهداف و سیاست‌های دولت کره جنوبی در چارچوب برنامه پنج‌ساله ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۷ را می‌توان عمدتاً شامل: تلاش برای عضویت در سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD)، نزدیکی هرچه بیشتر به جامعه اقتصادی اروپا، افزایش درآمد سرانه از ۷۰۰۰ دلار در سال ۱۹۹۲ به ۱۴۰۰۰ دلار در سال ۱۹۹۸، افزایش سرمایه‌گذاری در امور پژوهش و توسعه (R&D) و ارتقای سهم آن در تولید ناخالص ملی به ۳۴ درصد تا سال ۱۹۹۸، تخصیص ۳ تا ۴ درصد از GNP به زمینه‌های تکنولوژیک، ایجاد سالانه ۵۰۰ الی ۶۰۰ هزار اشتغال، تمرکز زدایی در امور صنعتی، تجدیدنظر و بهبود بخشیدن به نظام مالیاتی، بازسازی و تقویت سازمان‌های مالی، کاهش هزینه‌های دفاعی و ایجاد فرصت‌های شغلی بیشتر برای زنان، افزایش مالیات بر مصرف بنزین و گازوییل به منظور تأمین مالی پروژه‌های بهبود ترافیک و توسعه شبکه حمل و نقل زیرزمینی برشمرد.

۴۷/۳ میلیارد دلار به ۷۲ میلیارد دلار افزایش یافته است.

«کیم یونگ سام» رئیس‌جمهور کنونی کره جنوبی، تدابیر وسیعی در حوزه مسایل اقتصادی، سیاسی و اجتماعی طراحی و به مورد اجرا گذاشت تا به موقع از بروز هرگونه وقفه در حرکت شتابان کشور جلوگیری نماید. او که در دوران ریاست جمهوری «پارک چونگ‌هی» به مدت یک‌ماه در حبس بوده و به واسطه اعتصاب غذا، خورد شهرتی جهانی پیدا کرد، شماری از قوانین ضد فساد را به تصویب رسانده و به مقامات عالی‌رتبه کشور نیز بطور جدی دستور داد تا میزان دارایی‌های شخصی خود را اعلام نموده و عامه مردم هم در حساب‌های بانکی از نام و مشخصات حقیقی خود استفاده کنند. رئیس‌جمهور جدید که با تعطیل کردن آشپزخانه مخصوص کاخ ریاست جمهوری و برچیدن تشریفات آنچنانی بازی گلف، در ساده‌زیستی پیشقدم شده، کار رسیدگی به دارایی مسئولین را به جایی رسانده که ۲۴۲ نفر دیگر از کار برکنار شده‌اند. او در این کار حتی به یکی از اقوام نزدیک همسرش که در یک سوءاستفاده مالی دست داشته، رحم نکرد و دستور دستگیری وی را صادر کرد. با رسیدگی‌های دقیق «کیم یونگ سام»، مدارکی دال بر دهها سال فساد مالی در ارتش به دست آمد و ۶۲ درصد از فرماندهان عالی‌رتبه و ۳۹ درصد از افسران ارشد در

یخچال ۲,۶۰۰,۰۰۰ دستگاه، و ماشین لباسشویی ۱,۸۲۰,۰۰۰ دستگاه برای سال ۱۹۹۵ پیش‌بینی شده است.

بررسی اجمالی اقتصاد کره جنوبی حاکی از آن است که ۸۲ درصد از تولید ناخالص ملی این کشور توسط ۳۰ واحد از بزرگترین مجتمع‌های صنعتی نظیر سامسونگ، دوو، هیوندایی و... حاصل می‌شود. شرکت هیوندایی موتور طی سالهای ۱۹۹۳ و ۱۹۹۴ به ترتیب ۸/۹ و ۱۱/۹ میلیارد دلار فروش داشته و شرکت «دوو» نیز با سرمایه‌گذاری ۵ میلیارد دلاری خود می‌کوشد تا در سایر کشورهای جهان ۱۱ کارخانه دیگر تأسیس کند.

در تحلیل نهایی به نظر می‌رسد که آمیزه‌ای از جدیت، هشیاری و بهادادن به قضاوت، تلقی عامه و مبارزه جدی (ونه نمایشی) با فساد از یکسو و اتخاذ سیاستهای کارآمد و تدوین برنامه‌های جامع و دقیق، پشتوانه خوبی برای رقابت ثمربخش کره جنوبی در عرصه تحولات سریع سالهای ۲۰۰۰ باشد.

□ □ □

آمار و ارقام حاکی از آن است که تلاشهای دولت برای بهبود موقعیت کشور در عرصه رقابتهای جهانی، قریب موفقیت بوده است:

اقتصاد کره جنوبی در سال ۱۹۹۴ با رشد ۷/۶ درصدی مواجه بوده و صادرات این کشور در ماه فوریه سال ۱۹۹۵ نسبت به ماه مشابه سال قبل با ۳۶/۶ درصد افزایش به ۸/۵ میلیارد دلار رسیده است. این کشور به‌عنوان ششمین تولیدکننده فولاد در جهان شناخته می‌شود و تولید فولاد خام آن در سال ۱۹۹۴ به ۳۳/۸ میلیون تن یعنی ۴/۷ درصد کل تولید جهانی افزایش یافته است. کره جنوبی در سال ۱۹۹۴ موفق به صادرات منسوجات به ارزش ۱۷/۲ میلیارد دلار و کفش به ارزش ۱/۷۸۰ میلیارد دلار شده و به‌عنوان پنجمین تولیدکننده خودرو در جهان می‌کوشد تا ظرفیت صنایع خودروسازی خود را تا سال ۲۰۰۰ میلادی تا ۶۰ درصد افزایش دهد. میزان صادرات محصولات الکترونیک کره در ماه دسامبر ۱۹۹۴ نسبت به ماه مشابه سال قبل ۵۱/۴ درصد رشد نشان داده و به حدود ۳ میلیارد دلار بالغ شده است.

ارزش کل صادرات محصولات الکترونیک در سال ۱۹۹۴ با ۳۳/۱ درصد افزایش نسبت به سال ۱۹۹۳ به ۳۰/۱ میلیارد دلار رسیده و میزان تولید برخی کالاها از جمله: تسلویزیون ۲,۴۵۰,۰۰۰ دستگاه،